
Dijous, 1 de juliol de 2010

ADMINISTRACIÓ LOCAL

Ajuntament de Rubí. Serveis Centrals

ANUNCI

Es fa públic, per a coneixement general, que el Ple de l'Ajuntament de Rubí, en la sessió de data 25 de març de 2010, acordà l'aprovació definitiva del text de l'Ordenança municipal d'estalvi d'aigua de Rubí amb el redactat que es recull a l'annex I. Fent advertiment de que l'Ordenança entra en vigor el dia següent de la seva publicació, atès que ja ha transcorregut el termini a què fa referència l'article 65.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

Contra els acords anteriors, que esgoten la via administrativa, els interessats poden interposar recurs contenciós administratiu davant la Sala d'aquesta jurisdicció del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos a comptar des de l'endemà de la data de la seva publicació, si bé prèviament caldrà comunicar a aquest Ajuntament el fet de la interposició del recurs. No obstant això, s'hi pot interposar qualsevol altre recurs si es considera procedent.

ANNEX I

ORDENANÇA MUNICIPAL PER A L'ESTALVI D'AIGUA

PREÀMBUL

Capítol I: Objecte, àmbit d'aplicació i definicions

Article 1. Objecte

Article 2. Àmbit d'aplicació

Article 3. Persones responsables

Article 4. Definicions

Capítol II: Sistemes per a l'estalvi d'aigua

Article 5. Sistemes d'estalvi

Article 6. Reguladors de pressió

Article 7. Airejadors per a aixetes i dutxes

Article 8. Captadors d'aigua de pluja

Article 9. Aigua sobrant de piscines

Article 10. Reutilització d'aigua de dutxes i banyeres

Article 11. Cisternes dels vàters

Article 12. Aprofitament d'aigües subterrànies

Article 13. Estalvi d'aigua en jardins

Article 14. Impacte visual

Capítol III: Requisits

Article 15. Requisits formals

Article 16. Millors tecnologies disponibles

Capítol IV: Sistemes de control i manteniment

Article 17. Control i manteniment

Article 18. Suspensió d'obres i activitats

Article 19. Informació als usuaris

Article 20. Excepcions

Capítol V: Infraccions, sancions i procediment sancionador

Article 21. Infraccions

Article 22. Sancions

Article 23. Procediment sancionador

Capítol VI: Acció de foment

Article 24. Mesures de foment

Disposició final

Annex I: Selecció de les espècies dels jardins (article 13)

Dijous, 1 de juliol de 2010

PREÀMBUL

La protecció del medi i la preocupació creixent per assegurar un desenvolupament sostenible, on l'ús racional de l'aigua n'és una part d'importància indiscutible, han esdevingut objectius primordials de l'acció dels poders públics en tots els nivells.

En aquest sentit, el tractat constitutiu de la Unió Europea estableix el principi fonamental que la protecció del medi i el desenvolupament sostenible són elements definitoris de les polítiques de la Comunitat (art. 6) i, per irradiació i efecte del dret comunitari, també ho ha de ser la política dels estats membres. El tractat també disposa que aquesta política ha de contribuir a un ús racional dels recursos naturals i que la Comunitat adoptarà les mesures que afectin directament o indirectament la disponibilitat d'aquests recursos (art. 174 i 175). És en aquest àmbit que s'insereix la Directiva 2000/60/CE, de 23 d'octubre, que estableix un marc comunitari d'actuació en la política d'aigües.

D'altra banda, la Constitució espanyola reconeix el dret de tothom a disposar d'un medi adequat, i l'obligació dels poders públics i, per tant, també dels ens locals, de defensar-lo (art. 46). L'Estatut d'Autonomia de Catalunya reconeix que els ciutadans també tenen dret a gaudir dels recursos naturals i del paisatge en condicions d'igualtat, i tenen el deure de fer-ne un ús responsable i evitar-ne el malbaratament (art. 27).

Finalment, la Llei estatal 7/1985, de 2 d'abril, de bases del règim local, atribueix als municipis la potestat de dictar ordenances en l'àmbit de les seves competències (art. 4.1a), entre les quals s'inclou la protecció del medi (art. 25.2.f). Així mateix, es reconeix aquesta potestat en la Llei municipal i de règim local de Catalunya (text refós aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, arts. 8.1 a i 66.3.f).

Dins d'aquest marc s'insereix l'estalvi d'aigua, i és la finalitat d'aquesta normativa vetllar per l'estalvi eficient i per l'ús racional de l'aigua com a bé escàs que és. De fet, malgrat que la majoria de ciutats catalanes tenen sistemes de proveïment modern, l'experiència demostra que l'augment de l'oferta d'aigua no resol indefinidament aquest problema. Amb aquesta finalitat, es regula la incorporació d'instal·lacions i de mecanismes d'estalvi d'aigua en els edificis i altres construccions per tal de reduir-ne el consum i evitar que es malbarati, de manera que es contribueixi a fer-ne un ús racional.

Fer un ús racional de l'aigua equival a estalviar-ne i fa extensiva aquesta accepció als conceptes d'aprofitament, reaprofitament i reutilització. D'aquesta manera, a cada activitat que requereix consum d'aigua s'hi ha de destinar la que hi cal, amb una qualitat i unes característiques que corresponguin a l'ús que se'n vol fer. Cal entendre, doncs, aquesta diferenciació de l'aigua en funció de la seva idoneïtat per al consum humà, ben entès que podem trobar usos que no requereixin emprar-ne d'aquestes característiques (com la destinada a regar parcs i jardins, a netejar interiors, exteriors i eines de treball, o la pròpia per omplir els dipòsits dels inodors, entre altres).

L'objectiu de la protecció i preservació del medi no pot anar contra ell mateix ni en detriment d'altres objectius com la protecció de la salut de les persones. Per aquest motiu, no s'ha de permetre sota cap concepte que aquesta aigua no potable comporti un risc o un perill per a la salut de les persones ni una afecció per al medi natural.

La demanda creixent de l'aigua va indissolublement lligada a l'augment del nombre d'habitants, fet que implica la sobreexplotació dels recursos hídrics, amb el consegüent greuge per al medi. Per això, cal establir una base normativa que permeti l'ús correcte i l'estalvi d'aquest recurs. Amb aquest objectiu, aquesta regulació s'ha d'aplicar sobre la base de l'evolució de la tècnica, emprant la millor tecnologia disponible amb els materials menys nocius per al medi.

L'Ajuntament i/o l'empresa responsable de l'abastament d'aigua ha de vetllar per un subministrament estable i de qualitat als ciutadans. També ha d'establir unes tarifes progressives que, al mateix temps que protegeixen un nivell bàsic de consum tenint en compte el nombre d'usuaris en l'habitatge, amb un llinar bàsic entre uns 110 i 130 litres per persona i dia, gravin el consum excessiu i premiïn l'estalvi.

La modernització dels sistemes d'abastament, com són la sectorització de la xarxa, la col·locació de comptadors nous i el control continuat de consum, ha de millorar la informació sobre el funcionament tant al subministrador com a l'abonat. La inversió en el manteniment i la renovació de les xarxes de distribució és primordial, i s'ha d'intentar arribar a una ràtio d'eficiència de com a mínim el 85%.

Dijous, 1 de juliol de 2010

CAPÍTOL I: OBJECTE, ÀMBIT D'APLICACIÓ I DEFINICIONS

Article 1. OBJECTE

L'objecte d'aquesta Ordenança és regular tant la incorporació com la utilització de sistemes d'estalvi d'aigua als edificis i construccions, i determinar en quins casos i circumstàncies serà obligatòria.

Article 2. ÀMBIT D'APLICACIÓ

L'àmbit d'aplicació recau sobre:

a) Tot tipus de noves edificacions i construccions, incloent-hi les sotmeses a rehabilitació i/o reforma integral; canvi d'ús de la totalitat o part de l'edifici o construcció (tant si són de titularitat pública com privada), incloent-hi els edificis independents que formin part d'instal·lacions complexes, amb excepció de les enumerades a l'article 20 d'aquesta Ordenança.

b) En especial, cal preveure la incorporació de sistemes d'estalvi d'aigua per als usos següents:

- Habitatge.
- Residencial, hotelier i similars.
- Educatiu.
- Sanitari.
- Recreatiu.
- Comercial.
- Industrial.
- Esportiu.
- Qualsevol altre que comporti l'existència d'instal·lacions destinades al consum d'aigua.

Tots aquests usos, i els que es puguin esdevenir, s'han d'entendre en el sentit que defineixi la normativa urbanística vigent.

Els processos industrials amb gran consum d'aigua han d'utilitzar mecanismes d'estalvi, de recuperació i reciclatge de l'aigua. Únicament es pot ometre aquesta obligació quan un informe tècnic i/o econòmic justifiqui la impossibilitat d'aquesta recuperació.

Article 3. PERSONES RESPONSABLES

L'Ordenança s'adreça a persones físiques i/o jurídiques que, per la seva condició, han de garantir l'efectiu compliment d'aquesta Ordenança, i en especial les següents:

- Companyies de subministrament d'aigua potable.
- Instal·ladors autoritzats d'instal·lacions d'aigua (lampistes...).
- Arquitectes, constructors i promotors immobiliaris.
- Propietaris, titulars i arrendataris d'edificis i de construccions.
- Ciutadans en general que vetllaran per l'ús racional dels recursos naturals per la millora i conservació del medi ambient.

Article 4. DEFINICIONS

A efectes d'aquesta Ordenança caldrà entendre per:

Sistemes d'estalvi d'aigua: tots els mecanismes i les instal·lacions que garanteixin un estalvi eficient del consum d'aigua, així com una reutilització d'aquesta per a una utilitat diferent.

Sistemes de captació d'aigua de pluja: tots els mecanismes i les instal·lacions que garanteixin la recollida i l'emmagatzematge de l'aigua procedent de la pluja.

Sistemes d'aigua sobrant de les piscines: tots els mecanismes i les instal·lacions que garanteixin la captació i l'emmagatzematge de l'aigua procedent dels sistemes de renovació d'aigua de les piscines.

Airejadors: economitzadors de raig per a aixetes i dutxes que redueixen el cabal d'aigua.

Dijous, 1 de juliol de 2010

Sistemes d'aigües grises: tots els mecanismes i les instal·lacions que garanteixin la reutilització mitjançant la reconducció i depuració de les aigües de banyeres i dutxes per omplir les cisternes dels vàters.

Aprofitament d'aigües subterrànies: tots els mecanismes i les instal·lacions que permetin la recollida, l'emmagatzematge i l'aprofitament de l'aigua que pugui ser captada del subsòl ja sigui a través de surgències naturals, pous o mines subterrànies i qualsevol altre sistema legalment autoritzable.

Estalvi d'aigua en jardins: tots els condicionants de disseny i mecanismes o sistemes de reg en jardins que afavoreixen la reducció en el consum d'aigua.

CAPÍTOL II: SISTEMES PER A L'ESTALVI D'AIGUA

Article 5. SISTEMES D'ESTALVI

Sense caràcter limitatiu, s'indiquen els sistemes, mecanismes o aprofitaments d'aigües de fonts alternatives següents, dirigits a l'estalvi d'aigua de la xarxa de distribució:

- Reguladors de pressió de l'aigua d'entrada.
- Airejadors per a aixetes i dutxes.
- Captadors d'aigua de pluja.
- Reutilitzadors de l'aigua sobrant de les piscines.
- Recirculadors d'aigua de dutxes i banyeres.
- Cisternes dels vàters.
- Aprofitament d'aigües subterrànies
- Estalvi d'aigua en zones verdes.

Queda totalment prohibit en edificis públics o privats la col·locació de sistemes de refrigeració de circuit obert d'aigua.

Article 6. REGULADORS DE PRESSIÓ

En cas de tenir una sobrepressió, s'ha d'instal·lar un regulador de pressió de l'aigua per cada comptador individual d'entrada d'aigua dels edificis i construccions, de manera que es garanteixi una sortida d'aigua potable amb una pressió màxima de dos quilograms i mig per centímetre quadrat (2,5 kg/cm²) durant tots els mesos de l'any.

Article 7. AIREJADORS PER A AIXETES I DUTXES

S'han d'instal·lar mecanismes economitadors d'aigua o similars i/o mecanismes reductors de cabal, de manera que per a una pressió de dos quilograms i mig per centímetre quadrat (2,5 kg/cm²) tinguin un cabal màxim de vuit litres minut (8 l/min) per a aixetes i de deu litres minut (10 l/min) per a les dutxes.

A banda d'aquests mecanismes, pel que fa a aixetes d'ús públic, han de disposar de temporitzadors o qualsevol altre mecanisme similar de tancament automàtic que dosifiqui el consum d'aigua limitant les descàrregues a un litre (1 l) d'aigua.

Article 8. CAPTADORS D'AIGUA DE PLUJA

En les noves edificacions i construccions (tant de caràcter públic com privat) que incloguin el manteniment d'espais no pavimentats, susceptibles de ser regats, de superfície superior als 250 m², l'aigua de pluja s'ha de captar mitjançant una instal·lació que en garanteixi l'emmagatzematge i el consegüent ús en les millors condicions fitosanitàries sense tractament químic. En concret, es recolliran les aigües pluvials de teulades i terrats. En cas que amb aquestes aportacions no es puguin satisfer les necessitats hídriques per al reg i/o altres usos, també s'autoritza la recollida de les aigües del jardí.

1. Usos aplicables de l'aigua

L'aigua provinent de la pluja es pot fer servir per al reg de parcs i jardins, la neteja d'interiors i exteriors... i qualsevol altre ús adequat a les seves característiques, exceptuant el consum humà.

2. Disseny i dimensionat de les instal·lacions

El sistema de captació d'aigua de pluja ha de constar de:

- Les canalitzacions exteriors (canals) de reconducció de l'aigua de pluja.
- Un sistema de decantació o filtratge d'impureses.

Dijous, 1 de juliol de 2010

- Un aljub o dipòsit d'emmagatzematge.

2.1. El disseny de la instal·lació ha de garantir que no es pugui confondre amb la d'aigua potable i la impossibilitat de contaminar el seu subministrament. Pel que fa a la senyalització, en els punts de subministrament d'aquesta aigua i al dipòsit d'emmagatzematge, caldrà posar-hi un rètol indicatiu que digui: "AIGUA NO POTABLE" i el grafisme corresponent (una aixeta blanca sobre fons blau creuat per una aspa de color vermell). Aquest rètol s'ha de col·locar en llocs fàcilment visibles en tots els casos.

2.2. El càlcul del dimensionat de la instal·lació s'ha de fer segons les necessitats particulars que cal cobrir. En el cas de l'ús per a reg, s'ha de partir de la base que calen aproximadament quatre-cents litres (400 l) d'aigua per regar cent metres quadrats (100 m²) de gespa. En cap cas els dipòsits poden tenir unes dimensions inferiors a:

5 m³ en jardins de superfície de 250 a 600 m²

10 m³ en jardins de superfície de 600 a 1000 m²

15 m³ en jardins de superfície superior a 1.000 m²

2.3. Les canalitzacions exteriors han d'anar centralitzades en un punt (canal baixant) per facilitar la recollida de l'aigua i la seva entrada dins el dipòsit d'emmagatzematge.

2.4. Per garantir la qualitat de l'aigua emmagatzemada, cal disposar d'un sistema de filtració i decantació. El filtre ha de fer com a màxim 150 micres (150 µm).

2.5. El dipòsit d'emmagatzematge s'ha de soterrar de forma que la cara superior quedi com a mínim a 50 centímetres per sota del nivell del terra i ha de ser de polièster i fibra de vidre, ja que són els materials no porosos que garanteixen una millor qualitat de l'aigua, alhora que faciliten la neteja i el manteniment. Aquest dipòsit ha de comptar amb els elements següents:

- Un sobreexidor que tingui sortida a la xarxa de clavegueram (ha de tenir una mida el doble del conducte d'entrada d'aigua).

- Un equip de bombament que proporcioni la pressió i el cabal necessari per a cada ús.

- Un recobriments d'obra que li serveixi de protecció i en garanteixi l'estat.

2.6. Sense perjudici del que hem vist fins ara, es podran utilitzar altres materials i sistemes, sempre que garanteixin les condicions de qualitat i seguretat.

3. En tot cas, caldrà sotmetre's al que disposa el Codi tècnic de l'edificació a aquests efectes.

Article 9. AIGUA SOBRIANT DE PISCINES

En les noves piscines (tant de caràcter públic com privat) que tinguin una superfície de làmina d'aigua superior a 30 m², l'aigua sobriant s'ha de captar mitjançant una instal·lació que en garanteixi l'emmagatzematge i el consegüent ús en les millors condicions sanitàries.

1. Usos aplicables de l'aigua

L'aigua sobriant de les piscines prèviament filtrada i declarada, pot emprar-se per al reg de parcs i jardins, la neteja d'interiors i exteriors... i qualsevol altre ús exceptuant el consum humà. Si l'aigua no es destina al reg, n'hi ha prou de dur a terme una filtració, sense necessitat de declarar-la.

2. Disseny i dimensionat de les instal·lacions

2.1. El disseny de la instal·lació ha de garantir que no es pugui confondre amb la d'aigua potable i la impossibilitat de contaminar-ne el subministrament. Amb aquesta finalitat, la instal·lació ha de ser independent de la xarxa d'abastament d'aigua potable i ha d'estar senyalitzada tant en els punts de subministrament d'aigua com al dipòsit d'emmagatzematge. Concretament, caldrà posar-hi un rètol indicatiu que digui: "AIGUA NO POTABLE" i el grafisme corresponent (una aixeta blanca sobre fons blau creuat per una aspa de color vermell). Aquest rètol s'ha de col·locar en llocs fàcilment visibles en tots els casos.

2.2. El sistema de reutilització d'aigua sobriant de piscines ha de tenir un mecanisme que faciliti la canalització soterrada d'aquesta aigua cap a un dipòsit d'emmagatzematge.

2.3. El càlcul del dimensionat mínim d'aquest dipòsit es farà segons la superfície de reg a la qual es destinarà l'aigua (es mantindran les mides indicades a l'art. 8).

Dijous, 1 de juliol de 2010

2.4. Pel que fa a les característiques tècniques del dipòsit, caldrà ajustar-se al que disposa l'article anterior amb l'afegit de la incorporació d'un filtre declarador de carbó activat sempre que l'aigua es destini al reg.

2.5. En tot cas, per tal de minimitzar els costos i aprofitar eficientment l'espai, es permetrà l'emmagatzematge conjunt de les aigües provinents de la pluja i les de depuració de les piscines en un mateix dipòsit sempre que es garanteixi el tractament d'aquesta aigua per mitjà de filtres. La capacitat d'aquests dipòsits estarà regulada per la superfície destinada al reg.

Article 10. REUTILITZACIÓ D'AIGUA DE DUTXES I BANYERES

Tots els edificis residencials amb més de 16 habitatges i les edificacions o construccions per a altres usos en què es prevegi un volum de consum anual d'aigua destinada a dutxes i banyeres superior a 400 m3 han de tenir un sistema de reutilització d'aigües grises.

1. Aquest sistema està destinat exclusivament a reutilitzar l'aigua de dutxes i banyeres amb l'objectiu de reomplir les cisternes dels vàters. Pel que fa als vàters, cal aplicar el que disposa l'article 11 d'aquesta Ordenança, mentre que per a dutxes i banyeres, cal aplicar l'article 7.

2. Queda prohibida la captació d'aigua per aquest sistema d'un lloc diferent al que s'especifica en aquest article, en especial aigües provinents de processos industrials, cuines, bidets, rentadores, rentaplats i qualsevol aigua que pugui contenir greixos, olis, detergents, productes químics contaminants, així com un elevat nombre d'agents infecciosos i/o restes fecals. En aquest sentit, es regirà pel Reial Decret 1620/2007, de 7 de desembre, pel qual s'estableix el règim jurídic de la reutilització de les aigües depurades.

3. Instal·lació del sistema d'aigües grises

3.1. S'ha de fer separació de baixants d'aigües residuals i un únic baixant per a la recollida de dutxes i banyeres. El baixant d'aigües grises ha de conduir les aigües fins a una depuradora fisicoquímica i/o biològica compacta que garanteixi la depuració de l'aigua.

3.2. Per tal de fer-les fàcilment diferenciables de la resta, totes les canonades del sistema d'aigües grises han de ser específiques per a aigua no potable i senyalitzades correctament.

3.3. La depuradora ha de tenir un sobreeixidor i unes vàlvules de buidatge connectades a la xarxa de clavegueram, així com una entrada d'aigua de xarxa per garantir en tot moment el subministrament d'aigua a les cisternes dels vàters.

3.4. A l'aigua de la depuradora s'hi ha d'afegir un colorant no tòxic i biodegradable de color que serveix per indicar que es tracta d'aigua tractada però no potable.

3.5. L'aigua depurada es bomba cap a les cisternes dels vàters. L'equip de bombament comptarà amb un sistema de doble bomba com a mesura preventiva d'avaries. També es podrà distribuir per gravetat quan les cisternes estiguin situades a un nivell inferior al de la depuradora.

4. El disseny de la instal·lació ha de garantir que no es pugui confondre amb la d'aigua potable i la impossibilitat de contaminar-ne el subministrament. Amb aquesta finalitat, la instal·lació ha de ser independent de la xarxa d'abastament d'aigua potable i ha d'estar senyalitzada tant a la depuradora com en els punts de subministrament d'aigua a les cisternes dels vàters. Concretament, caldrà posar-hi un rètol indicatiu que digui: "AIGUA NO POTABLE" i el grafisme corresponent (una aixeta blanca sobre fons blau creuat per una aspa de color vermell). Aquest rètol s'ha de col·locar en llocs fàcilment visibles en tots els casos.

5. El càlcul de la instal·lació d'aigües grises depèn del nombre de persones de cada habitatge i, en tot cas, en funció de l'ús de l'edifici o construcció cal diferenciar les tipologies següents:

- Habitatges unifamiliars i plurifamiliars:

Es pren com a càlcul de referència que el consum mitjà d'aigua a les cisternes dels vàters és d'un mínim de quaranta-vuit litres per persona i dia (48 l/persona/dia).

- Hotels:

Es pren com a càlcul de referència que el consum mitjà d'aigua a les cisternes dels vàters és d'un mínim de seixanta litres per persona i dia (60 l/persona/dia).

- Complexos esportius:

Dijous, 1 de juliol de 2010

Es pren com a càlcul de referència que el consum mitjà d'aigua a les cisternes dels vàters és d'un mínim de quaranta-vuit litres per persona i dia (48 l/persona/dia).

6. Caldrà preveure parts comunes als edificis i construccions per posar-hi la depuradora, que ha de ser de fàcil accés, per tal de garantir-ne el manteniment i control.

Així mateix, s'ha de preveure el disseny d'aquest sistema d'estalvi d'aigua, juntament amb els altres subministraments, i fer que tot el conjunt de canonades discorri per l'interior dels edificis i construccions, per evitar qualsevol impacte visual.

Article 11. CISTERNES DELS VÀTERS

1. Les cisternes dels vàters d'edificis de nova construcció han de tenir un volum de descàrrega màxima de sis litres (6 l) i han de permetre la possibilitat d'aturar la descàrrega o d'un doble sistema de descàrrega.

2. A les cisternes dels vàters de lavabos d'ús públic cal posar-hi un rètol indicatiu que informi:

- Que disposen d'un mecanisme que permet aturar la descàrrega o d'un sistema de doble descàrrega.
- Del funcionament del sistema d'estalvi d'aigua de què disposin.

Si les cisternes dels vàters empen un sistema d'aigües grises per a reomplir-se, caldrà indicar-ho convenientment mitjançant un rètol indicatiu.

Article 12. APROFITAMENT D'AIGÜES SUBTERRÀNIES

En aquells casos en què es detectin surgències naturals d'aigua en l'excavació dels soterranis d'un edifici, es podrà aprofitar aquest cabal per al reg de jardins, neteja i qualsevol altre ús adequat a les seves característiques, exceptuant el consum humà.

En tots els casos caldrà obtenir les corresponents autoritzacions o concessions per a l'aprofitament de les aigües subterrànies atorgades per l'Agència Catalana de l'Aigua de conformitat amb la legislació bàsica estatal i normativa autonòmica en la matèria.

Article 13. ESTALVI D'AIGUA EN JARDINS

1. Per al disseny de qualsevol jardí se seleccionaran principalment espècies útils en xerojardineria o jardineria de baix consum d'aigua, tenint en compte que siguin espècies no invasores i distribuint plantes en grups amb necessitats de reg similars.

2. En el disseny de jardins de caràcter privat es limitarà la superfície dedicada a gespa no adaptada al clima mediterrani o espècies d'elevat consum d'aigua a un màxim del 20% de la superfície total del jardí o zona verda. S'adjunta a Annex I la relació d'espècies aconsellades.

La utilització d'aigua potable per al reg de jardins es limitarà a un màxim de 160 l/m²/any.

3. En el disseny de jardins es conservarà al màxim l'estructura natural del terreny i es crearan zones d'ombra per reduir el poder dessecant del sol, també s'incorporaran recobriments de sòl que redueixin pèrdues per evaporació.

4. Els sistemes de reg s'adequaran a la vegetació i s'utilitzaran els que minimitzin el consum d'aigua com la microirrigació, el reg per degoteig, una xarxa d'aspersors regulats per programador horari i/o detectors d'humitat per controlar la freqüència de reg. El sistema de reg prioritzarà sempre l'aigua procedent de captadors de pluja i d'aigua sobrant de piscines.

Article 14. IMPACTE VISUAL

Per als sistemes d'aprofitament d'aigua s'aplica el que s'estableix a les normes urbanístiques del POUM vigent per tal d'impedir la desfiguració de la perspectiva del paisatge o trencament de l'harmonia paisatgística o arquitectònica, i

Dijous, 1 de juliol de 2010

també a la preservació i protecció dels edificis, conjunts, entorns i paisatges inclosos als corresponents catàlegs o plans urbanístics de protecció del patrimoni.

CAPÍTOL III: REQUISITS

Article 15. REQUISITS FORMALS

1. Tots els edificis, construccions i usos de l'article 2 d'aquesta Ordenança queden sotmesos a l'exigència d'atorgament de la llicència urbanística corresponent (llicència d'obra major o menor, obertura i/o altres, segons el cas).
2. A la sol·licitud de la llicència, cal adjuntar el projecte bàsic amb la determinació de les instal·lacions i els càlculs corresponents que justifiquin el compliment d'aquesta Ordenança.
3. L'atorgament de la llicència de primera ocupació i l'autorització de funcionament de les instal·lacions un cop executades les obres, requereix la presentació d'un certificat acreditatiu emès per un tècnic competent, que faci constar que les instal·lacions executades s'ajusten al projecte.

Article 16. MILLORS TECNOLOGIES DISPONIBLES

L'aplicació d'aquesta Ordenança es farà en cada cas d'acord amb la millor tecnologia disponible. Amb aquesta finalitat, els projectes presentats en cada moment s'hauran d'adaptar als canvis tecnològics que s'hagin produït, i tractar d'incorporar-hi les darreres novetats tècniques.

CAPÍTOL IV: SISTEMES DE CONTROL I MANTENIMENT

Article 17. CONTROL I MANTENIMENT

1. Control

1.1. L'Administració podrà controlar la correcta instal·lació i el bon funcionament de tots els sistemes d'estalvi d'aigua mitjançant els mètodes de mesura i control que es considerin convenients.

1.2. Amb aquesta finalitat, en les inspeccions que realitzin es poden sol·licitar tots els documents sobre les instal·lacions que es considerin necessaris per garantir l'estalvi eficient de l'aigua.

1.3. Si es comprova que una instal·lació o el seu funcionament no s'ajusta a aquesta Ordenança, l'òrgan municipal competent practicarà els requeriments que siguin procedents i, si és necessari, resoldrà la restauració de la realitat física alterada que correspongui per assegurar-ne el compliment.

1.4. L'òrgan municipal competent pot imposar multes coercitives per tal d'assegurar el compliment dels requeriments i de les resolucions cursades.

1.5. L'àmbit de gestió municipal encarregat del compliment d'aquesta Ordenança registrarà i farà el seguiment i control dels sistemes d'aigües grises instal·lats al municipi. Per a cada instal·lació haurà de disposar, com a mínim, de les dades següents:

- L'esquema tècnic.
- Dades de l'instal·lador.
- Dades del titular, propietari o responsable.

1.6. En tot cas, caldrà garantir el compliment de la normativa vigent per a la prevenció i el control de la legionel·losi en tots els elements de la instal·lació.

1.7. La informació referent a les característiques, el funcionament i el manteniment dels dispositius instal·lats s'ha d'incorporar al Manual d'ús i manteniment de l'edifici i al Llibre de l'edifici.

2. Manteniment

2.1. El/s titular/s o responsable/s d'edificis i construccions que comptin amb sistemes d'estalvi d'aigua, estarà/n obligat/s a realitzar les operacions de manteniment i reparació per mantenir les instal·lacions en perfecte estat de funcionament,

Dijous, 1 de juliol de 2010

eficiència i eficàcia. En especial, per als sistemes de reutilització d'aigües caldrà fer neteges periòdiques que consistiran en:

- Neteja de filtres un mínim d'una vegada a l'any i la seva reposició quan s'esgoti la seva vida útil.
- Neteja dels dipòsits d'emmagatzematge d'aigua un mínim d'una vegada a l'any.
- Revisió del sistema de bombament.

2.2. Els serveis tècnics municipals podran efectuar controls i revisions per assegurar el bon manteniment dels sistemes i prendre les accions oportunes segons es disposa en els punts 3 i 4 de l'apartat anterior.

Article 18. SUSPENSÍO D'OBRES I ACTIVITATS

1. L'Alcaldia, o l'òrgan delegat amb aquesta finalitat, podrà acordar la suspensió de les obres d'edificis i usos en els casos en què s'incompleixi aquesta Ordenança.

2. La potestat de suspensió d'obres i usos requerirà la instrucció d'expedient tramitat en els termes previstos en la legislació urbanística i en la de procediment de règim jurídic aplicable a les administracions públiques.

Article 19. INFORMACIÓ ALS USUARIS

1. En el moment de la compra o del lloguer de l'edifici o construcció cal informar l'usuari mitjançant la facilitació d'instruccions protocol·litzades sobre l'estalvi de l'aigua, el funcionament i manteniment de les instal·lacions dels sistemes d'estalvi d'aigua.

2. El promotor i/o venedor en cas de successives compravendes serà responsable d'informar el comprador de l'existència dels sistemes d'estalvi d'aigua. Així mateix, el propietari serà responsable d'informar els usuaris en cas que l'edifici o construcció sigui destinat a lloguer.

3. Els instal·ladors autoritzats dels sistemes d'estalvi d'aigua també han d'informar mitjançant instruccions protocol·litzades sobre l'estalvi d'aigua, el funcionament i manteniment de les instal·lacions.

4. L'obligatorietat d'informar els usuaris en els termes descrits en els punts anteriors serà inclosa com a condició general de la llicència d'obra corresponent.

Article 20. EXCEPCIONS

En tot cas, queden exceptuats d'instal·lar els sistemes d'aigües grises els centres hospitalaris, centres sanitaris, guarderies, llars d'avis... i tots els centres en què, per les seves condicions i característiques, les aigües grises generades poden contenir agents el tractament dels quals requereixi una intervenció específica de conformitat amb la legislació sectorial aplicable.

CAPÍTOL V: INFRACCIONS, SANCIONS I PROCEDIMENT SANCIONADOR

Article 21. INFRACCIONS

Són infraccions les previstes a la legislació general sobre habitatge i medi ambient, i en particular:

1. Constitueix una infracció molt greu:

1.1. No instal·lar i, si n'hi ha, no utilitzar els sistemes d'estalvi d'aigua quan sigui obligatori i d'acord amb el que preveu aquesta Ordenança.

1.2. Possibilitar que l'aigua potable entri en contacte amb la no potable.

1.3. La no senyalització o senyalització insuficient de la no potabilitat de les aigües, d'acord amb el que disposa aquesta Ordenança.

2. Constitueixen infraccions greus:

2.1. La realització incompleta o insuficient de les instal·lacions dels sistemes d'estalvi d'aigua que correspon, tenint en compte les característiques de l'edificació i a les exigències fixades per a cada sistema d'estalvi d'aigua.

Dijous, 1 de juliol de 2010

- 2.2. La realització d'obres o la manca de manteniment que comporti la disminució de l'efectivitat de les instal·lacions.
- 2.3. La no informació degudament protocol·litzada per part de qui correspongui sobre els sistemes d'estalvi d'aigua instal·lats a l'edifici o construcció.
- 2.4. L'incompliment dels requeriments i les ordres d'execució dictats per assegurar el compliment d'aquesta Ordenança.
- 2.5. Fer un ús incorrecte dels hidrants o sistemes de reg que provoquin una despesa d'aigua sense mesura.

3. Constitueixen infraccions lleus:

- 3.1. Impedir l'accés a les instal·lacions als encarregats de la funció d'inspecció habilitats per a aquesta finalitat, així com negar-se a presentar la informació sol·licitada. La reiterada pràctica d'aquesta infracció constituirà una infracció greu. S'entendrà que existeix reiteració quan l'infractor ha estat sancionat per resolució ferma per haver comès una infracció de la mateixa naturalesa dins del període de l'any immediatament anterior.
- 3.2. Qualsevol altre incompliment d'aquesta Ordenança no definit com a infracció greu o molt greu.

Article 22. SANCIONS

Les sancions que corresponen per a la comissió d'infraccions segons el que disposa el règim d'aquesta Ordenança, amb independència de les actuacions municipals tendents a impedir les utilitzacions a què doni lloc la infracció, són:

1. Per infraccions lleus: multa de 200 a 1.000 EUR
2. Per infraccions greus: multa de 1.001 a 3.000 EUR
3. Per infraccions molt greus: multa de 3.001 a 6.010,12 EUR

Els òrgans locals competents per resoldre els procediments són:

- a) L'alcalde o l'alcaldessa en el cas d'infraccions lleus i greus.
- b) El Ple de l'Ajuntament en el cas d'infraccions molt greus.

En tot el procediment sancionador, serà d'aplicació el que disposa el Decret legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme.

Article 23. PROCEDIMENT SANCIONADOR

El procediment sancionador, les circumstàncies de qualificació de les infraccions i les mesures complementàries a les sancions són les que s'estableixen en la legislació urbanística i sobre habitatge de Catalunya. En tot cas és aplicable la Llei bàsica estatal 30/1992, de 26 de novembre, i el Decret 278/1993, de 9 de juny, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat o altra normativa que en cada moment es pugui dictar en la matèria.

CAPÍTOL VI: ACCIÓ DE FOMENT

Article 24. MESURES DE FOMENT

1. Per facilitar l'aplicació d'aquesta Ordenança, l'Ajuntament podrà incorporar en el pressupost anual municipal una línia de subvencions o ajuts econòmics per incentivar propietaris i promotors.
2. Per a la concessió i l'efectivitat de les subvencions, se seguirà en allò que sigui d'aplicació el procediment previst a les Normes reguladores per a l'atorgament de subvencions.
3. L'Ajuntament destinarà un tant per cent del pressupost municipal en matèria d'aigua o de la companyia subministradora d'aigua a campanyes de foment d'un ús més racional de l'aigua. Aquests recursos es destinaran a campanyes educatives d'informació a la població sobre els beneficis ambientals, socials i individuals d'instal·lar tecnologies eficients en l'ús de l'aigua i el desenvolupament d'hàbits d'estalvi i altres mesures que permetin agilitar la difusió de les tecnologies d'estalvi entre els diferents usuaris, com també a campanyes de sensibilització dirigides a millorar la qualitat de l'abocament.

Dijous, 1 de juliol de 2010

4. L'Ajuntament promourà, mitjançant un pla de gestió municipal, l'aplicació d'aquesta Ordenança en edificis i instal·lacions municipals ja existents, sempre que sigui tècnicament i eficientment possible.

5. L'Ajuntament promourà, ja sigui mitjançant un pla d'aprofitament d'aigües freàtiques o mitjançant actuacions puntuals, l'ús d'aigües subterrànies per utilitzar-les principalment en la neteja viària o en el reg de parcs i jardins.

6. L'Ajuntament informarà, en el moment de donar les llicències per habitatges amb espais verds, del llistat d'espècies vegetals annexat en aquesta Ordenança.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta Ordenança entrarà en vigor al cap de quinze dies hàbils des de la publicació del seu text íntegre en el Butlletí Oficial de la Província.

Una vegada aprovada definitivament aquesta Ordenança, serà incorporada com un annex a les normatives urbanístiques del Pla d'Ordenació Urbana Municipal.

ANNEX I: SELECCIÓ DE LES ESPÈCIES DELS JARDINS (ARTICLE 13)

A continuació presentem 100 espècies útils en xerojardineria o jardineria de baix consum d'aigua. S'han seleccionat espècies atractives i rústiques, útils per a diverses finalitats en el jardí.

Aquesta llista només inclou una part de les espècies que conjuguen atractiu i frugalitat en el consum d'aigua.

Abreviatures utilitzades

Au: autòctona. Espècie que creix silvestre en qualsevol zona de la península Ibèrica.

Al: al·lòctona. Espècie que no és nadiua de la península Ibèrica.

P: espècie de fulla perenne.

C: espècie de fulla caduca.

ARBRES

Nom científic	Nom comú	Autòctona/ al·lòctona	Perenne/ caduca	Comentaris
<i>Ailanthus altissima</i>	Ailant	al	C	Encara que originari de la Xina, creix espontàniament a les vores de les carreteres i solars urbans. Tolera molt bé la contaminació.
<i>Arbutus unedo</i>	Arboç	au	P	Fulles verd fosc. Fruits vermells o color taronja, comestibles i molt llampants.
<i>Celtis australis</i>	Lledoner	au	C	Escorça molt llisa de color gris. Fulles lanceolades, de vores finament dentades. Excel·lent per plantar als passeigs.
<i>Ceratonia siliqua</i>	Garrofer	au	P	No suporta les glaçades. Els fruits –grans llegums, de color marró vermellenc i molt rics en sucre– han estat emprats com a succedani de la xocolata.
<i>Cercis siliquastrum</i>	Arbre de l'amor	al	C	Floració espectacular que cobreix les branques de multitud de raïms de flors rosades.
<i>Cupressus sempervirens</i>	Xiprer	al	P	Alt i dret, de branques properes al tronc i de capçada estretament fusiforme.
<i>Elaeagnus angustifolia</i>	Arbre del paradís	al	C	Fulles alternes, d'un verd grisenc a la cara superior, esblanqueïdes i com argentades a la cara inferior.
<i>Ficus carica</i>	Figuera	au	C	Fulles molt grans, peludes i aspres al tacte, ordinàriament amb lòbuls grans i de punta arrodonida. En el nostre país, en perduren races locals que cal conservar.

Butlletí Oficial de la Província de Barcelona

Dijous, 1 de juliol de 2010

Nom científic	Nom comú	Autòctona/ al·lòctona	Perenne/ caduca	Comentaris
<i>Juniperus communis</i>	Ginebre	au	P	Fulles petites, linears i punxants, amb una banda esblanqueïda tot al llarg de la cara superior.
<i>Juniperus oxycedrus</i>	Ginebró	au	P	Fulles semblants a les de l'espècie anterior, però amb dues bandes esblanqueïdes, separades per una ratlla intermèdia verda.
<i>Laurus nobilis</i>	Llorer	au	P	S'ha de plantar en zones arrecerades. Fulles aromàtiques i molt emprades com a condiment.
<i>Olea europaea</i>	Olivera	au	P	Resisteix el fred intens, però les glaçades incideixen negativament en la producció d'oliva.
<i>Phoenix dactylifera</i>	Palmera de dàtils	al	P	Resisteix poc les glaçades, i és per això que es conrea principalment a les zones litorals.
<i>Phoenix canariensis</i>	Palmera de Canàries	al	P	Prefereix els ambients càlids. Només resisteix glaçades lleugeres.
<i>Pinus halepensis</i>	Pi blanc	au	P	Tronc d'escorça cendrosa. Fulles en forma d'agulla molt fines i flexibles.
<i>Pinus pinea</i>	Pi pinyer	au	P	Pinyes grosses, amplament ovoides i de color marró vermellenc. Capçada densa, generalment eixamplada i aplatada en forma de para- sol.
<i>Punica granatum</i>	Magraner	al	C	Només viu en zones càlides. Es planta preferiblement a prop d'una paret orientada al sud.
<i>Quercus ilex</i>	Alzina	au	P	Potser l'arbre més representatiu de la península Ibèrica. Els exemplars adults tenen una capçada espessa i arrodonida.
<i>Robinia pseudoacacia</i>	Robínia	al	C	Flors blanques, grosses, nombroses i agrupades formant raïms espessos i penjants.
<i>Schinus molle</i>	Pebrer bord	al	P	Resisteix poc les glaçades. Els seus fruits, de la mida d'un gra de pebre i de color rosa brillant, desprenen una agradable olor de pebre quan es trenquen.
<i>Sophora japonica</i>	Acàcia del Japó	al	C	El fruit, un llegum, apareix estrangulat entre llavor i llavor, cosa que li dona un aspecte peculiar.
<i>Tamarix gallica</i>	Gatell	au	P	Arbre de branques llargues i flexibles i diminutes fulles disposades en forma d'escates.

ARBUSTS

Nom científic	Nom comú	Autòctona/ al·lòctona	Perenne/ caduca	Comentaris
<i>Atriplex halimus</i>	Salat blanc	au	P	Resistent en terrenys de forta salinitat.
<i>Berberis vulgaris</i>	Coralet	au	C	Branques amb espines fortes de color groguenc que apareixen en grups de tres o cinc.
<i>Berberis thunbergii</i>	Coralet vermell	al	C	Fulles de color granat fosc, que abans de caure es tornen de vermell carmí. Emprat sovint per crear contrastos en les bardisses mixtes.
<i>Bupleurum fruticosum</i>	Matabou	au	P	
<i>Buxus sempervirens</i>	Boix	au	P	Encara que pot plantar-se al sol, creix millor en llocs ombrívols. Excel·lent per formar bardisses, tant retallades com lliures.

Butlletí Oficial de la Província de Barcelona

Dijous, 1 de juliol de 2010

Nom científic	Nom comú	Autòctona/ al·lòctona	Perenne/ caduca	Comentaris
<i>Cistus albidus</i>	Estepa blanca	au	P	Fulles esblanqueïdes, espessament peludes. Flors rosa, grosses.
<i>Cistus ladanifer</i>	Estepa negra	au	P	Molt aromàtica. Amb una o dues plantes n'hi ha prou per difondre un perfum intens per tot el jardí.
<i>Cistus laurifolius</i>	Estepa de muntanya	au	P	
<i>Cistus salviifolius</i>	Estepa borrera	au	P	Fulles petites, rugoses i arrodonides.
<i>Colutea arborescens</i>	Espantallops	au	C	
<i>Coronilla glauca</i>	Coronilla	au	P	Floració molt cridanera. Flors grogues i molt oloroses. Fulles formades d'un verd blavós.
<i>Crataegus monogyna</i>	Arç blanc	au	C	
<i>Chamaerops humilis</i>	Margalló	au	P	Grans fulles en forma de ventall.
<i>Ephedra fragilis</i>	Candelers	au		
<i>Ephedra nebrodensis</i>	Efedra major	au		
<i>Evonimus japonicus</i>	Evònim del Japó	al	C	Excel·lent per formar bardisses.
<i>Halimium atriplicifolium</i>	Esteperola	au	P	Arbust platejat. Flors d'un groc daurat.
<i>Juniperus oxycedrus</i>	Càdec de mar	au	P	
<i>Lavandula latifolia</i>	Espígol	au	P	Molt aromàtica. Excel·lent per obtenir rams de flors seques.
<i>Lavandula stoechas</i>	Cap d'ase	au	P	
<i>Ligustrum vulgare</i>	Olivereta	au	P	Excel·lent per formar bardisses, tant retallades com lliures. Tolera la contaminació i l'ombra.
<i>Mahonia aquifolium</i>	Mahònia	al	P	Fulles lluent i verd fosc que adquireixen tons vermellosos a l'hivern.
<i>Myrtus communis</i>	Murta	au	P	Resisteix poc les glaçades. Les fulles, aixafades, desprenen una olor deliciosa.
<i>Nerium oleander</i>	Baladre	au	P	
<i>Ononis fruticosa</i>	Gavó fruticós			
<i>Phillyrea latifolia</i>	Fals aladern	au	P	
<i>Phlomis purpurea</i>	Ble de frare	au	P	Resisteix poc les glaçades.
<i>Pistacia lentiscus</i>	Llentiscle	au	P	
<i>Pistacia terebinthus</i>	Noguerola	au	P	
<i>Pittosporum tobira</i>	Pitòspor japonès	al	P	Fulles lluent i flors perfumades. Resisteix poc les glaçades.
<i>Rhamnus alaternus</i>	Aladern	au	P	
<i>Rhus coriaria</i>	Sumac	au	C	Les fulles prenen colors vermellosos a la tardor.
<i>Rosmarinus officinalis</i>	Romaní	au	P	Molt aromàtic i verd. Floreix tot l'any.
<i>Ruscus aculeatus</i>	Galzeran	au	P	Flors petites, verdoses o violàcies. Fruits rodons vermells.
<i>Spartium junceum</i>	Ginesta	au	P	Branques amb aspecte de jonc, verdes, no estriades i gairebé sense fulles. Floració molt espectacular d'un groc viu, olorosa.
<i>Syringa vulgaris</i>	Lilà	al	C	Cridaners raïms de flors blanques o liles. La seva essència s'utilitza en perfumeria.
<i>Viburnum tinus</i>	Marfull	au	P	Branques joves peludes, sovint enrogides. Fulles endurides, poc peludes i ben verdes en totes dues cares.

MATES

Nom científic	Nom comú	Autòctona/ al·lòctona	Perenne/ caduca	Comentaris
<i>Artemisia absinthium</i>	Donzell	au	P	Fulles gris plata.
<i>Dorycnium pentaphyllum</i>	Botja d'escombres	au	P	
<i>Globularia alypum</i>	Fuixarda	au	P	Resisteix malament les glaçades fortes.

Butlletí Oficial de la Província de Barcelona

Dijous, 1 de juliol de 2010

Nom científic	Nom comú	Autòctona/ al·lòctona	Perenne/ caduca	Comentaris
<i>Halimium umbellatum</i>	Esteperola umbel·lada	au	P	Fulles sempre verdes i flors blanques
<i>Lithodora diffusa</i>	Carrasquilla blava	au	P	Fulles semblants a les del romaní i petites flors blavenques
<i>Salvia officinalis</i>	Sàlvia oficial	au	P	Fulles verd gris. Flors atractives de color blau porpra. S'utilitza com a condiment culinari.
<i>Santolina chamaecypariss</i>	Espernallac	au	P	Fulles gris plata i flors groguenques.
<i>Santolina rosmarinifolia</i>	Botonera	au	P	Capítols florals densos i arrodonits, com botons grocs.
<i>Thymus serpyllum</i>	Serpoll	au	P	Herba medicinal d'excel·lent aroma.
<i>Thymus vulgaris</i>	Farigola	au	P	Molt aromàtica. Utilitzada com a condiment i herba medicinal.

LIANES

Nom científic	Nom comú	Autòctona/ al·lòctona	Perenne/ caduca	Comentaris
<i>Bilderdykia convolvulus</i>	Polígon trepador	al	C	A la tardor es cobreix de llargues branques de petites flors blanques. Molt vigorosa i resistent.
<i>Bougainvillea</i> spp.	Buguemvíl·lea	al		Sensibles a les glaçades. Prosperen en zones càlides.
<i>Clematis</i> sp.	Vidalba	au	C	Poncelles i peduncles florals, recoberts de pèls fins.
<i>Hedera helix</i>	Heura	au	P	Molt atractiva per a la fauna silvestre, especialment per a ocells i insectes.
<i>Jasminum officinale</i>	Gessamí blanc	al	C	Flors blanques perfumades. Prefereix llocs arrecerats. Pot arribar a 9 m d'altura.
<i>Lonicera</i> spp.	Lligabosc	au	C	Flors blanques perfumades, amb baies vermelles brillants.
<i>Partenocissus quinquefolia</i>	Vinya verge	al	C	A la tardor les fulles es tornen d'un color vermellós.
<i>Solanum jasminoides</i>	Corona de núvia	al	P	S'ha de plantar en zones temperades, prop d'una part orientada al sud. Flors blanques o blaves.
<i>Wistaria sinensis</i>	Glicina	al	C	Fa grans raïms penjants de flors malves.

Rubí, 16 de juny de 2010

El vicesecretari, actuant com a secretari per substitució legal, Pere Baños González